

[Økonomi- og arbejdsministeren.]

mandsside, har foreligget visse forbeholdne, foreløbige følere over for Danmark, om vi ville være interesseret i at blive medlem af kul- og stålfællesskabet eller ikke. Uanset disse føleres meget uforbindende karakter har vi fra regeringens side følt os forpligtet til meget nøje at drøfte tingene igennem og har gjort det i samarbejde med erhvervsorganisationerne.

Som det ærede medlem hr. Jørgen Gram ved, findes der under handelsministeriet et særligt SECA-udvalg, som netop har til formål at tage sådanne spørgsmål op til drøftelse. Jeg tror at kunne sige, at der mellem myndighederne og de interesserede erhvervsorganisationer var praktisk taget fuld enighed om, at vi ikke for tiden bør ændre vor stilling til SECA. Som sagt, jeg ved ikke, om der i den foregående regerings tid har foreligget mere direkte tilbud, men jeg formoder, at man har undersøgt sagen på tilsvarende måde, og at man er kommet til det samme resultat.

I øvrigt tror jeg, at hele spørgsmålet om SECA, altså kul- og stålunionen, og de øvrige vesteuropæiske lande, herunder Danmark, må ventes inddraget i drøftelserne om det vesteuropæiske frihandelsområde, og at vi i den forbindelse får lejlighed til at komme tilbage til hele dette emne.

Må jeg i øvrigt til det ærede medlem hr. Jørgen Gram og til andre, der har talt om Danmarks nærmere tilknytning til de seks, hvad enten det nu drejer sig om kul- og stålfællesskabet, om de specielle landbrugsforhandlinger, særlig i forhold til „Den grønne Plan“, der senere har udfoldet sig, eller om det nuværende forslag til en toldunion mellem de seks, sige, at hele spørgsmålet om det intime økonomiske samarbejde mellem de seks, hvad enten det drejer sig om det ene eller det andet af de felter, jeg har nævnt, jo har stået på igennem 5-6 år. Igennem 5-6 år har hele dette, jeg erkender for os vigtige politisk-økonomiske problem været under behandling, og der har jo ikke i løbet af disse 5 eller 6 år fra nogen politikers side inden for hverken venstre eller konservative været stillet noget direkte politisk forslag om, at Danmark skulle gå ind i dette samarbejde. Ikke desto mindre forekom det mig, at det ærede medlem hr. Jørgen Gram i en i øvrigt venlig og mådeholden tale lige-

som var noget bebrejdende i tonen, fordi der ikke var sket en sådan tilslutning, en bebrejdelse, der så formentlig må deles lige mellem den foregående regering og den nuværende.

Det ærede medlem hr. Jørgen Gram syntes i øvrigt at mene, at der ikke senere kunne forhandles med de seks. Jeg har behandlet dette spørgsmål i mit første indlæg og er ikke helt klar over, hvad det ærede medlem bygger denne antagelse på.

Både det ærede medlem hr. Jørgen Gram og det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft beskæftigede sig en hel del med det spørgsmål, om vi burde søge optagelse i de seks. Jeg har også delvis besvaret dette spørgsmål i mine indledende bemærkninger. Lad mig prøve at besvare det endnu en gang, måske i en lidt mindre direkte form. Jeg vil sige det på den måde, at Danmark befinder sig i en forhandlingsituation, der rummer mere end én mulighed, og hvor det vel må være rigtigt at vi er åbne over for alle de muligheder, der findes, og blandt disse muligheder søger at vælge den bedste, den, der kan give os den mest acceptable løsning af vore problemer, herunder naturligvis også problemet om landbrugets afsætningsforhold.

Målene, vi sætter os i denne søgen efter den bedste af de foreliggende muligheder, er ganske klare. Målene må for det første defineres som noget, vi vil undgå, nemlig at det vesteuropæiske samarbejde økonomisk bliver indrettet på en sådan måde, at der diskrimineres mod afsætningen af danske landbrugsvarer i Vesteuropa. Det er vel det første: at vi skal undgå, at der diskrimineres imod os. Det næste er, at vi skal søge at påvirke mulighederne i en sådan retning, at vi opnår noget positivt, nemlig at der åbnes for fremskridt i retning af en friere og voksende landbrugshandel. Jeg tror, at når vi definerer vore mål på denne måde, er vi ganske på linje med de mål, det ærede medlem hr. Jørgen Gram gjorde sig til talsmand for, og med de mål, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gjorde sig til talsmænd for. Jeg tror også, vi er ganske på linje med de mål, som landbrugsrådets præsident, hr. Pinstrup, har givet udtryk for. Vi skal ved de kommende forhandlinger og undersøgelser finde ud af,